

عنوان مقاله:

تاملی بر تبار شناسی باز آفرینی شهری به عنوان استراتژی نو در سکونت گاه های غیر رسمی

محل انتشار:

سومین کنفرانس سراسری نوآوری های اخیر در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

جلال کامران - پژوهشگر دکتری شهرسازی

خلاصه مقاله:

توجه به بافت های مساله دار و سکونت گاه های غیر رسمی و رفع ناپایداری آن ها به موضوعی جدی و محوری تبدیل شده به گونه ای که سازمان های ذیربط را به تکاپوی ساماندهی و بازآفرینی بافت های مذکور سوق داده و لزوم مداخله در این بافت ها را در دوره های مختلف زمانی مطرح نموده است رویکردهای مرمت و بهسازی شهری در سیر تحول و تکامل خود از بازسازی باززنده سازی نوسازی و توسط مجدد به بازآفرینی و نوزایی شهری تکامل یافته است و در این مسیر گذاری را از حوزه توجه صرف به کالبد به عرصه تاکید بر ملاحظات اجتماعی اقتصادی فرهنگی و هنری تجربه کرده اند این پژوهش با استفاده از روش های توصیفی و تحلیلی در بستر تاریخی به دنبال آن است که مباحثی در خصوص سیر تحول و تکامل مرمت و بهسازی شهری و نهادینه شدن بازآفرینی شهری و استراتژی های مورد استفاده این رویکرد در بافت های مساله دار و سکونت گاه های غیر رسمی ارائه کند و به مفهوم شناسی رویکرد بازآفرینی شهری و تبیین اصول راهبردها و فرایند بپردازد

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، نوزایی شهری، باززنده سازی، بافت مسئله دار یا فرسوده، سکونت گاه های غیر رسمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/569048>

